

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของพนักงานในการจัดสวัสดิการของบริษัทช้บคอนแทรก ในสวนอุตสาหกรรมโรจนะ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ พนักงานบริษัทช้บคอนแทรก ในสวนอุตสาหกรรมโรจนะ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 3,713 คน (ที่มา : รายงานประจำปี 2552 ของสวนอุตสาหกรรมโรจนะ)

2. ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ มีการบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับพนักงานบริษัทช้บคอนแทรก ไว้ อย่างชัดเจน แล้วนำมาคำนวณกลุ่มตัวอย่าง จากสูตร ทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane) ณ ระดับความเชื่อมั่น 95% โดย สูตรในการคำนวณหากกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้ (อภิรักษ์ จันตะนี. 2549 : 27)

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$
$$n = \text{จำนวน}$$
$$N = \text{จำนวนประชากร}$$
$$e = \text{ค่าความคลาดเคลื่อน (0.05)}$$

แทนค่า

$$n = \frac{3,713}{1 + 3,713(0.05)^2}$$
$$= 361 \text{ คน}$$

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

55

ตาราง 1 จำนวนพนักงานบริษัทชั้บคอนแทรก

ลำดับที่	ชื่อบริษัทชั้บคอนแทรก	จำนวน ประชากร (คน)	จำนวน กลุ่มตัวอย่าง (คน)
1	HRI	1,760	171
2	JOB	1,953	190
	รวม	3,713	361

ที่มา : สวนอุตสาหกรรมโรจนะ. 2552 : 15

3. การสุ่มตัวอย่าง

การสุ่มตัวอย่างจากประชากรพนักงานบริษัทชั้บคอนแทรกในสวนอุตสาหกรรมโรจนะ โดยวิธี การสุ่มแบบบังเอิญ (Accidental sampling) จากประชากรที่เป็นพนักงานบริษัทชั้บคอนแทรกในสวนอุตสาหกรรมโรจนะให้ได้ จำนวน 361 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือสำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูล มีลำดับขั้นตอนดำเนินการ ดังนี้

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กับปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของพนักงานในการจัดสวัสดิการของบริษัทชั้บคอนแทรก ในสวนอุตสาหกรรมโรจนะ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

2. นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้ามากำหนดเป็น “นิยามศัพท์เฉพาะและกรอบแนวความคิด” จากนั้นก็ร่างเป็นแบบสอบถามขึ้นมาให้เป็นไปตามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scales) ที่มี 5 ระดับ

3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมาปรับปรุงแก้ไขอีกครั้ง แล้วนำเสนออาจารย์ ดร.กิตติมา ทามาตี ได้ตรวจรายละเอียดและให้คำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไขในข้อความที่ไม่สมบูรณ์ๆ แล้วพิจารณาเสนอให้มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยาได้ “ทำหนังสือนำเสนอแบบสอบถาม” ไปให้

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

56

ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน ได้แก่ ดร. อภินันท์ จันตะนี ดร.ปรีชา วรรัตน์ไชย และดร.ปฐมพงษ์ ศุภเลิศ ได้ตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content validity) โดยได้ค่า IOC = 1

4. เมื่อได้ปรับปรุงแก้ไขตามที่ผู้ทรงคุณวุฒิและประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ได้นำมาแล้วนำมาให้ประธานบริหารหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ตรวจสอบความเรียบร้อยอีกครั้ง ทั้งนี้เพื่อขอเสนอให้ออกหนังสือในการนำแบบสอบถามทดลอง (Try-out) เพื่อหาคุณภาพเครื่องมือก่อนที่จะนำเครื่องมือออกเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามจริง

5. การนำแบบสอบถามไปทดลอง (Try-out) กับ พนักงานในสวนอุตสาหกรรมโรจนะ โดยใช้ พนักงานที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อต้องการหาค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (α -Coefficient) ของ (Conbrach) ครอนบาค ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.8654

สำหรับการสร้างแบบสอบถามในครั้งนี้ ได้แบ่งแบบสอบถามออกเป็น 5 ตอนคือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มี 6 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับ ปัจจัยในการทำงานของพนักงานบริษัทซัคคอนแทรกมี 5 ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับ ปัจจัยจูงใจในการทำงานพนักงานบริษัทซัคคอนแทรก ในสวนอุตสาหกรรมโรจนะ มี 19 ข้อ ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบสอบถามที่ใช้เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ซึ่งมี 5 ระดับ โดยมีหลักเกณฑ์ ดังนี้ (ชานินทร์ ศิลป์จารุ, 2550 : 77)

5 คะแนน หมายถึง ระดับความคิดเห็น/เห็นด้วยมากที่สุด

4 คะแนน หมายถึง ระดับความคิดเห็น/เห็นด้วยมาก

3 คะแนน หมายถึง ระดับความคิดเห็น/เห็นด้วยปานกลาง

2 คะแนน หมายถึง ระดับความคิดเห็น/เห็นด้วยน้อย

1 คะแนน หมายถึง ระดับความคิดเห็น/เห็นด้วยน้อยที่สุด

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจในการจัดสวัสดิการของบริษัทซัคคอนแทรก มี 17 ข้อ ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบสอบถามที่ใช้เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ซึ่งมี 5 ระดับ โดยมีหลักเกณฑ์ ดังนี้ (ชานินทร์ ศิลป์จารุ, 2550 : 77)

5 คะแนน หมายถึง ระดับความพึงพอใจมากที่สุด

4 คะแนน หมายถึง ระดับความพึงพอใจมาก

3 คะแนน หมายถึง ระดับความพึงพอใจปานกลาง

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

57

- 2 คะแนน หมายถึง ระดับความพึงพอใจน้อย
- 1 คะแนน หมายถึง ระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด

สำหรับวัดคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง เพื่อพิจารณาผล ซึ่งมีสูตรที่ใช้ในการคำนวณ และเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ระดับค่าเฉลี่ย} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5-1}{5} \\ &= 0.8 \end{aligned}$$

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.79	แสดงว่า มีความคิดเห็นหรือความพึงพอใจ ในระดับน้อยที่สุด
ค่าเฉลี่ย 1.80 – 2.59	แสดงว่า มีความคิดเห็นหรือความพึงพอใจ ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 2.60 – 3.39	แสดงว่า มีความคิดเห็นหรือความพึงพอใจ ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 3.40 – 4.19	แสดงว่า มีความคิดเห็นหรือความพึงพอใจ ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 4.20 – 5.00	แสดงว่า มีความคิดเห็นหรือความพึงพอใจ ในระดับมากที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลโดยดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ขอความร่วมมือจากผู้ตอบแบบสอบถาม โดยผู้วิจัยอธิบายและชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของแบบสอบถาม และวิธีการเก็บข้อมูลแก่ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นรายบุคคล ตลอดจนถึงการรับแบบสอบถามกลับคืนด้วยตนเอง

ขั้นที่ 2 ผู้วิจัยนำแบบสอบถาม มาตรวจดูความสมบูรณ์ในแต่ละข้อ และนับจำนวนแบบสอบถามให้ครบตามจำนวนที่ต้องการ ถ้าพบว่าแบบสอบถามชุดใดผู้ตอบแบบสอบถามทำ ไม่ครบทุกข้อ ก็จะทำการเก็บเพิ่มเติม เมื่อได้ข้อมูลครบ 361 ชุดแล้ว ผู้วิจัยนำข้อมูลแบบสอบถามไปวิเคราะห์ตามวิธีทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ได้ใช้สถิติเพื่อวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ สถิติความถี่และร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบสมมติฐาน ดังนี้ (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2549 : 240-258)

1. ค่าความถี่และ ค่าร้อยละ (Frequency and percentage) เพื่อใช้อธิบายความถี่และร้อยละของข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของพนักงานบริษัทชัชคอนแทรค และตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมในการทำงานของพนักงาน บริษัทชัชคอนแทรค

2. ค่าเฉลี่ยตัวอย่าง (Sample mean) เพื่อใช้อธิบายค่าเฉลี่ยของข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ตอนที่ 3 ด้านปัจจัยจูงใจในการทำงานของพนักงานบริษัทชัชคอนแทรค และ ตอนที่ 4 ความพึงพอใจของพนักงานในการจัดสวัสดิการของบริษัทชัชคอนแทรค

3. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) เพื่อใช้อธิบายค่าเบี่ยงเบนของข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ตอนที่ 3 ด้านปัจจัยจูงใจในการทำงานของพนักงานบริษัทชัชคอนแทรค และ ตอนที่ 4 ความพึงพอใจของพนักงานในการจัดสวัสดิการของบริษัทชัชคอนแทรค

4. การทดสอบสมมติฐานด้วย t-test เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างความพึงพอใจของพนักงานในการจัดสวัสดิการของบริษัทชัชคอนแทรค และปัจจัยจูงใจในการทำงานของพนักงาน บริษัทชัชคอนแทรค จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล โดยได้กำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งถ้าค่าน้อยกว่า .05 แสดงว่าพนักงานมีความพึงพอใจในการสวัสดิการของบริษัทชัชคอนแทรคแตกต่างกัน หรือ มีปัจจัยจูงใจในการทำงานของพนักงาน บริษัทชัชคอนแทรค แตกต่างกัน

5. การทดสอบสมมติฐานด้วย One-Way ANOVA : F-test เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างความพึงพอใจของพนักงานในการจัดสวัสดิการของบริษัทชัชคอนแทรค และปัจจัยจูงใจในการทำงานของพนักงาน บริษัทชัชคอนแทรค จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และพฤติกรรมในการทำงานของพนักงาน บริษัทชัชคอนแทรค ที่มีความสัมพันธ์ โดยได้กำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งถ้าค่าน้อยกว่า .05 แสดงว่าพนักงานที่มีปัจจัยส่วนบุคคลหรือ พฤติกรรมในการทำงานต่างกัน มีความพึงพอใจในการจัดสวัสดิการของบริษัทชัชคอนแทรค แตกต่างกัน หรือ มีปัจจัยจูงใจในการทำงานของพนักงาน บริษัทชัชคอนแทรค แตกต่างกัน

6. การทดสอบความเป็นอิสระต่อกัน ระหว่าง ปัจจัยส่วนบุคคล กับพฤติกรรมในการทำงานของพนักงาน บริษัทชัชคอนแทรค ด้วย χ^2 : test of Independent โดยได้กำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ถ้าผลการทดสอบมีค่า Sig น้อยกว่า .05 แสดงว่า ไม่เป็นอิสระต่อกัน หมายความว่า มีความสัมพันธ์กัน แสดงว่า ปัจจัยส่วนบุคคล มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมในการทำงานของพนักงาน บริษัทชัชคอนแทรค แต่ถ้าผลการทดสอบ มีค่า Sig มากกว่า .05 แสดงว่า เป็นอิสระ

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

ต่อกัน หมายความว่า ไม่มีสัมพันธ์กัน แสดงว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมในการทำงานของพนักงาน บริษัทชัชคอนแทรค

7. การทดสอบความสัมพันธ์ (Correlation) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่าง “ปัจจัยจูงใจในการทำงานของพนักงาน บริษัทชัชคอนแทรค กับ ความพึงพอใจในการจัดสวัสดิการของบริษัทชัชคอนแทรค” ซึ่งเป็นการวัดความสัมพันธ์ระหว่างระดับความคิดเห็นกับระดับความพึงพอใจ โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งถ้าค่าSig น้อยกว่า .05 แสดงว่ามีความสัมพันธ์กัน แต่ถ้าค่าSig มากกว่า .05 แสดงว่าไม่มีความสัมพันธ์กัน มีเกณฑ์การวัดระดับความสัมพันธ์ (Correlation) ตามเกณฑ์ของ (อิโนันท์ จันตะนี. 2549 : 7) ซึ่งได้พิจารณาทิศทางของความสัมพันธ์ จากค่าความสัมพันธ์ที่ได้ดังนี้

ค่าสหสัมพันธ์	0.01 - 0.20	มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำมาก
ค่าสหสัมพันธ์	0.21 - 0.40	มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ
ค่าสหสัมพันธ์	0.41 - 0.60	มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง
ค่าสหสัมพันธ์	0.61 - 0.75	มีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างสูง
ค่าสหสัมพันธ์	0.76 - 0.90	มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง
ค่าสหสัมพันธ์	0.91 - 1.00	มีความสัมพันธ์กันในระดับสูงมาก